

ادامه از صفحه ۳

رفع حصر به نفع منافع ملی است

به گفته عارف، ما هر دو گفتنمان موجود در کشور را به رسمیت می‌شناسیم، به‌ویژه گفتنمان اصلاحات که از حمایت اکثریت جامعه برخوردار است، حذف‌شدنی نیست و ما معتقد به حضور در حاکمیت برای حل مشکلات در یک فضای دوستانه و صمیمی براساس مشترکات فراوانی که با رقیبا داریم، هستیم، ما با ارزش‌ها و اصول هیچ مشکلی نداریم و این در حالی است که متأسفانه برخی برجسب‌زدن‌ها رسم شده که باید از آن عبور کنیم. او همچنین در پاسخ به سؤال دیگری درباره انتقادهای که لیست امید در مجلس، نیز می‌گوید: «تختست اینکه اصلاح‌طلبان پشت ما را خالی نکردند. درباره مسائل مربوط به هیئت‌رئیس مجلس مسائلی مطرح است که شاید بهتر باشد به آن اشاره نکنیم. متأسفانه بخشی از دوستان که میناق نامه ما را امضا کرده بودند، تصمیم گرفتند به گونه‌ای دیگر عمل کنند». به گفته عارف، در هر شرایطی رویکرد شورای عالی سیاست‌گذاری اصلاح‌طلبان تقویت احزاب است. او در پاسخ به سؤالی درباره رزمه‌های ورود علی یونسی برای حل اختلافات در شورای عالی سیاست‌گذاری، نیز گفت، «ما از هر فردی که برای حل اختلافات نه‌تنها در جبهه اصلاحات حتی اگر در سایر جاهای دیگر پیش‌قدم شود، استقبال می‌کنیم ولی ایشان هیچ مأموریتی در شورای عالی سیاست‌گذاری ندارد».

نمره فراکسیون امید

نماینده اصلاح‌طلب مردم تهران در مجلس دهم به عملکرد فراکسیون امید نمره خوبی می‌دهد: «کم‌کاری در فراکسیون حسن نکرده‌ام. برخی از دوستان در این فراکسیون حضور رسانه‌ای پرکنتر و برخی دیگر حضور رسانه‌ای کم‌رنگ‌تر داشتند. ولی به‌طور کلی همه اعضای فراکسیون در مسیر این فراکسیون کار را دنبال می‌کنند. تصمیم‌های اصلی فراکسیون با شورای مرکزی مرکب از هیئت‌رئیس و نمایندگان استان‌هاست که ترکیبی ۴فرده هستند و تصمیمات لازم را می‌گیرند و روند و انسجام خوبی در فراکسیون وجود دارد». به گفته او، هر چه از عمر مجلس می‌گذرد، انسجام فراکسیون نیز بیشتر می‌شود؛ به طوری‌که ارزیابی عملکرد شش‌ماهه فراکسیون نشان می‌دهد هر جا فراکسیونی تصمیم گرفته شده، موفق بوده‌ایم. عارف همچنین در پاسخ به سؤالی درباره اظهارنظر سخنگوی قوه قضائیه درباره تخلفات یکی از نزدیکان به دولت، می‌گوید: «انتظار ما از همه رسانه‌ها این است که این مسائل را سیاسی نکنند، اگر جناحی شود مشکلی خواهد بود که امروز با آن مواجه هستیم. ما در مجلس فراکسیون شفافیت را تشکیل دادیم که به‌طور جدی مسائل مربوط به تخلفات را بررسی کند. اگر در جریان اصلاح‌طلب از لزوم برخورد جدی با تخلفات صحبت می‌شود، لازم است درباره تخلفات طرف مقابل هم همین‌گونه عمل شود».

ناطق‌نوری فراتر از یک جریان

عارف درباره شخصیت آقای ناطق‌نوری و اینکه آیا ایشان می‌توانند جایگاهی مانند آیت‌الله هاشمی‌رفسینجانی داشته باشند، می‌گوید: «آقای ناطق همیشه نقش فعالی داشتند و در همه صحنه‌ها حضور جدی نشان داده‌اند و ایشان از ویژگی برجسته اخلاقی و مزیت بالایی برخوردار هستند. در مقطعی خود را وابسته به جریان اولوکرا می‌دانستند، اما در ۱۰، ۱۵ سال گذشته به نظر می‌رسد جایگاه بالاتری و فراتر از یک جریان را برای خود قائل هستند و بعد از فوت آقای هاشمی انتظار می‌رود که حضور جدی‌تری را در صحنه داشته باشند».مواضع عارف درباره انتخابات شورای شهر آینده نیز مشخص است؛ تأکید بر حضور زنان و جوانان و تخصصی‌تر، امر مشارکت در شورای شهر. در ارتباط با تهران مسئولیت تدوین فهرست برعهده شورای عالی است. او همچنین درباره تشکیل کمیته مشترک فراکسیون امید و دولت نیز تأکید دارد که کماکان منتظر نظر رئیس‌جمهور برای برگزاری این جلسه‌ایم. به گفته عارف، «شوراها پارلمان‌های محلی برای حل مسائل شهرها و حوزه‌های شهری هستند. مدیریت شهری باید برعهده شوراها باشد که این موط به حضور افراد متخصص در شوراهاست. ما در حال تدوین برنامه‌ای با محوریت تهران فردا هستیم که آن را به کاندیداهای شوراها می‌دهیم تا به‌عنوان برنامه‌شان در انتخابات مطرح کنند»و همچنین از احتمال افزایش تعداد نفرات اعضای شورای شهر تهران خبر داده و می‌گوید: «لایحه جامع خدمات شهری در دولت در حال تدوین است که اگر به مجلس برسد که احتمالا برای فروردین‌ماه خواهد بود، ما بررسی‌های لازم را انجام خواهیم داد که نمونه آن تعداد اعضای شورای شهر است که باید افزایش پیدا کند».به اعتقاد عارف، اینکه گروهی با لیست امید به مجلس بیایند و رودرویی آن قرار گیرند، بد اخلاقی است؛ «البته از دوستانی که با اسم امید و لیست امید بخواهند فراکسیون دیگری تشکیل دهند که داریم، ما اعلام آمادگی کردیم که با تمام جریانات سیاسی در مجلس بحث گفت‌وگویی ملی را پیگیری کنیم». او در پایان درباره اینکه حزب کارگزاران صحبت از کاندیداتوری آقایان نجفی و جهانگیر کرده نیز به صراحت می‌گوید: «احزاب می‌توانند نظر خود را داشته باشند، حتی ما درباره انتخابات شوراها از همه درخواست کرده‌ایم که فهرست دهند و آنچه اکنون مطرح می‌شود، مواضع فعلی احزاب است، اما در شورا هنوز درباره این موضوعات بحثی انجام نشده است».

امروز شد ۲۲ ماه، ۲۲ ماه تحمل گرسنگی، تشنگی، شکنجه و اسارت در دست دزدان دریایی. دو سال پیش (بهمن ۹۳) که از زن و فرزند خداحافظی می‌کردند کسی فکر نمی‌کرد کار به اینجا برسد. طبق روال لنج را تمیز و پر از آذوقه کردند. آذوقه برای دو ماه روی دریا ماندن نه دو سال اسیر بودن. فکر می‌کردند تا شب عید سال ۹۴ برمی‌گردند و خرج‌درفته دو سه میلیون پول دستشان است. دریا را که بشناسی می‌دانی سالی دو سه بار بیشتر این امکان فراهم نیست و صیاد می‌ماند با درآمدی کمتر از ماهی یک میلیون. حالا دو سال گذشته و هنوز هشت نفر از آن ۲۳ نفر نرگشته‌اند؛ زنده‌اند اما چه زنده بودن. هشت نفر از همراهانشان که دوست و فامیل بودند جلو چشمشان مرده‌اند. نگران‌اند. نگران اینکه از پس جنگ با مرگ برمی‌آیند یا نه. اینکه باز هم شهر و روستای خود را می‌بینند یا نه. بدتر از آن، نگران زن و بچه‌هایی که حالا بی‌سرپرست مانده و بی‌پول‌تر از قبل هستند. می‌دانند که زن‌ها مانده‌اند و سوزن‌دوژی. یک ماه قبل بود که فیلمی فرستادند. نغری یک کاغذ دستشان است که اسمشان را رویش نوشته‌اند. از دولت خواهش می‌کردند تا به‌دادشان برسد. یکی از یکی لاغرتر و ضعیف‌تر. وقتی می‌فتند این‌طور نبودند. ماهیگیری کاری نیست که بدون توان بدنی بتوان انجام داد. هرکدام برای خود یلی بودند. پروین صباچی، همسر ناخدا جلال جمال‌الدین دهوری، هنوز دلش نیامده فیلم را ببیند. می‌گوید شنیده‌ام که خیلی لاغر شده. همین. حال مرجان، دختر بزرگ ناخدا حتما بدتر است. چشم به راه دو نفر است. بابا و ابراهیم. پسرعمه‌ای که نامزدش هم هست. مادر عبدالله نوجوانی آق‌قدر گریه کرده که بیبایی یک چشمش از دست رفته است. عبدالله در همین فیلم یک ماه پیش التماس می‌کرد «ما اینجا بیچاره‌ایم، بدبختیم، پدر و مادرهایمان همیشه صمه می‌خورند». عبدالماجد و حمزه هم از همین خانواده رفق‌اند. عبدالماجد و عبدالله برای اولین‌بار راهی دریا شده بودند و قرار بود وقتی برگشتند، عروسی بپا شود. همین عبدالله که در فیلم منتشرشده درخواست کمک می‌کرد، یک سال پیش خبر داد که عبدالماجد را با دست خودش دفن کرده است. مادرش هنوز می‌نال‌د که «بچام بی‌کفن و بی‌نماز دفن شد. نمی‌توم سر خاکش گریه کنم». ناله و زاری کار هرروزشان است. دیروز پروین پشت تلفن، با صدایی که می‌آرزید التماس می‌کرد، «تو رو خدا بگویند برای ما کاری کنند. به خدا خسته شدیم.

لنج‌ها برای اینکه امنیت خود را تأمین کنند، دو به دو نزدیک هم می‌مانند. ۱۰ روز بعد از اینکه لنج فروزانمهر (سراج) راهی دریا شد. ۱۶ صیاد دیگر از کنار یک لنج جابر و ناخدایی «یونس پاره‌جو» حرکت کردند. آنها هم رفتار دزدهای دریایی شدند. خبر شیردشتشان را با تماسی مخفیانه داده بود. گفته بود در بندر «اوبی» لنگر انداخته و در انبار توره‌های لنج زندانی هستند. همان موقع چهار نفر از ملوانان (دو نفر از لنج فروزانمهر و دو نفر از لنج پاره‌جو) زیر فشار شکنجه‌ها کشته شده بودند. دزد‌ها پول زیادی می‌خواستند و کسی توان پرداخت نداشت. شش ماه گذشت و شرایط زندگی برای صیاد‌ها هر روز سخت‌تر می‌شد. جیره غذایی‌شان تمام شد و ناچار بودند از آب دریا استفاده کنند. روزه می‌گرفتند و شب‌ها با ماهی‌هایی که با قلاب گرفته بودند، افطار می‌کردند. اینها

مگه این‌پول‌ها برای دولت پوله؟».

۲ گروه انفره

دو سال طول کشیده تا دزد‌ها به ۲۰۰ هزار دلار رضایت داده‌اند. آن‌طور که پروین می‌گوید، آن اوایل از چهار میلیارد تومان شروع کردند. بعد به یک میلیارد و به ۳۵۰ میلیون تومان رسیدند. فروزانمهر (صاحب لنج) پول را فرستاد اما واسطه از دزد‌ها، دزدتر از آب درآمد و هیچی به هیچی. حالا دیگر ۲۱ نفر هم نیستند. ابراهیم، نورمحمد، پیربخش و ندیم همان چند ماه اول فرار کردند و برگشتند. دزد‌های دریایی، دیگران را به دو گروه ۱۳ نفره و چهارنفره تقسیم کردند. کرانی مسئول نگهداری از چهار نفری است که یک ماه پیش فیلم آنها منتشر شد. عبدالله‌ولی که گویا خشن‌تر است نیز مسئول نگهداری از گروه ۱۳ نفره. کلاب با پای پیاده از دست او گریخت و خود را نجات داد. ماندند ۱۲ نفر. همین سه ماه پیش بود که خبر رسید از این گروه فقط چهار نفر زنده مانده‌اند. دو گروه چهارنفره با لنجی که دیگر شکسته و قادر به حرکت نیست؛ خسته و درمانده مانده‌اند. خانواده‌ها توان پرداخت یک‌دهم پولی را که دزد‌ها می‌خواهند هم ندارند. هرچه هم داشتند یک بار روی هم گذاشته و حدود ۷۰ میلیون برای سومالیایی‌ها فرستادند تا خیالشان راحت باشد که گروگان‌ها را گرسنه نگه نمی‌دارند. صاحب لنج – که لنج تقریباً دو میلیاردی خود را باخته – یک بار در حد توان پول داده و حالا با نشان‌دادن یک دست گدست به پروین می‌گوید «ببین اگر مو هست بکن. پول ندارم و کاری هم از من ساخته نیست». پروین می‌گوید آخرین‌بار پول درخواست کرده که گروگان‌ها را بالا می‌برند. همین دو روز پیش از بهرام قاسمی، سخنگوی وزارت خارجه دراین‌باره پرسیدیم و مثل همیشه گفت «باز هم می‌گویم پرداختن رسانه‌ها به این موضوع، روند پیگیری این مسئله را دشوار می‌کند؛ چراکه دفعه قبل نیز این دشواری را ایجاد کرد». به گفته او، این موضوع یک موضوع خاص است که ارگان‌های مختلف ازجمله وزارت امور خارجه و بخش کنسولی بر حسب وظیفه خود آن را پیگیری می‌کنند.

دیپلماسی

کمک!

آرزو فرشید

راضی شوند. پروین می‌گوید واسطه جدیدشان قابل اعتماد است و گفته اگر پول را پرداخت کنید طرف ۴۸ ساعت گروگان‌ها آزاد می‌شوند. او از «جان استید» حرف می‌زند. فیلمی که از آزادکردن کشتی فیلیپینی برایشان فرستاده خانواده‌ها را حساسی امیدوار کرده که اگر پول فراهم شود به عزیزانشان خواهند رسید. «جان استید» با ما حرف نمی‌زند چون به او نیز توصیه شده این کار را نکند تا کار سخت‌تر نشود.

پیگیری می‌کنیم

محمد باسپندراز‌هی، نماینده سراوان در مجلس دهم می‌گوید آخرین اطلاعاتش مربوط به یک ماه قبل است و رقم درخواستی دزد‌ها ۲۵۰ هزار دلار بوده است. می‌گوید جلساتی با مسئولان در وزارت خارجه داشته‌اند. با حسن قشقاوی، معاون کنسولی و محمدجواد طریف، وزیر امور خارجه هم حرف زده‌اند. به او هم مثل خانواده‌ها گفته‌اند: «پیگیری می‌کنیم». می‌گوید وزارت خارجه در حال بررسی است و هنوز پرداخت این پول را نپذیرفته است. می‌پرسم چرا نمی‌پذیرند پول را پرداخت کنند و او می‌گوید: «فکر می‌کنم از عهده پرداخت این مبلغ برنمی‌آیند».

هنوز حرفی ن‌زده، خودش ادامه می‌دهد: «مسئله‌شان مالی است اما جان انسان‌ها در خطر است و اگر هدف نجات جان این افراد باشد، موظف هستند این پول را پرداخت کنند». مقامات مسئول اما در وزارت امور خارجه نظر دیگری دارند. به‌هیچ‌وجه نمی‌خواهند که مسئله در مرکز توجه رسانه‌ها باشد. فکر می‌کنند که دزد‌ها قیمت را بالا می‌برند. همین دو روز پیش از بهرام قاسمی، سخنگوی وزارت خارجه دراین‌باره پرسیدیم و مثل همیشه گفت «باز هم می‌گویم پرداختن رسانه‌ها به این موضوع، روند پیگیری این مسئله را دشوار می‌کند؛ چراکه دفعه قبل نیز این دشواری را ایجاد کرد». به گفته او، این موضوع یک موضوع خاص است که ارگان‌های مختلف ازجمله وزارت امور خارجه و بخش کنسولی بر حسب وظیفه خود آن را پیگیری می‌کنند.

داستان یک فرار

را «پیربخش شاه‌مرادی» پدرزن «یونس پاره‌جو» که اتفاقا پسر، برادر، خواهرزاده، پسرعمو و دو پسرخاله‌اش نیز در همان لنج بودند، در مصاحبه‌ای گفته بود. او همه آن شش ماه، ماجرا را از فرامنداری و استانداری و وزارت کشور پیگیری کرده و به هیچ نتیجه‌ای نرسیده بود که خبر رسید ملوان‌ها فرار کرده‌اند. ناخدا یونس به پدرزن خود زنگ زده و گفته بود که فرار کرده‌اند و تا رسیدن به یک جای امن، به غذا و لنج کمک نیاز دارند. ششبه فیلم است؛ اما واقعیت بود؛ ملوانان ایرانی در گریز و دو قایق موتوروی و لنج ناخدا شریف که در دست دزدان دریایی سومالی بود، آنها را تعقیب می‌کردند. کمی بعد لنج دزدان دریایی به خاطر خرابی با دلیل دیگری از تعقیب باز مانده و کمی بعدتر قایق‌موتوری‌ها در میان امواج دریا جا ماندند. ناخدا یونس بعد از شش ماه لنج خود را از دست دزدان

واسطه‌ها دزدان دریایی

جان استید بریتانیایی به تلاش‌های انسان‌دوستانه برای آزادسازی گروگان‌ها از دست دزدان دریایی شناخته می‌شود؛ او اکنون در مأموریت اخیرش می‌کوشد به کمک صیادان ایرانی اسیر در دست دزدان دریایی سومالی برود. پیگیری‌های «شرق» برای گفت‌وگوی مستقیم با او به دلایلی به نتیجه نرسید؛ اما بنا داریم در این متن کوتاه به معرفی او بپردازیم. استید از نظامیان ارتش بریتانیا مدتی در سفارت این کشور در کنیا، تانزانیا و سومالی مشغول به خدمت بود و در نجات گروگان‌های تایلوانی، پاکستانی، هندی، بنگلادشی، فیلیپینی و حالا ایرانی ایفای نقش می‌کند. جان استید، مدیر بخش شرق آفریقای گروه «اقیانوس» بدون دزدان دریایی « است که تاکنون تلاش‌های انسان‌دوستانه فراوانی برای نجات گروگانگیران انجام داده است. او بیش‌تر سکاندار نهاد مأمور از سوی سازمان ملل برای مواجهه با دزدان دریایی سومالی بود و کماکان در سمت‌های مختلف دولتی و غیردولتی هم مسیر را ادامه می‌دهد. استید به‌عنوان یکی از خبره‌ترین کارشناس مبارزه با دزدان دریایی در جهان شناخته می‌شود. او همچنین سال‌های گذشته به عنوان مدیر هیات اجرای صلح در سودان فعال بوده است. استید تاکنون گزارش‌های جسته و گریخته‌ای درباره وضعیت صیادان ایرانی به رسانه‌های خارجی ارائه داده است.

مثل همیشه می‌خواست متوجه این موضوع باشیم که به‌نتیجه‌رساندن این ماجرا کار ساده‌ای نیست؛ چون با دزدان دریایی روبه‌رو هستیم، نه یک دولت متعهد و مسئول. قاسمی تأکید کرد که با وجود این پیچیدگی، پیگیری‌های لازم را انجام می‌دهند و آرزو دارند که هرچه زودتر راه‌حلی پیدا شود.

کمپینی که کوتاه آمد

با وجود اینکه کمپین پرسروصدای «آزادی صیادان ایرانی» راه‌اندازی شد ولی خیلی زود با پس کشید. این کمپین در آبان‌ماه تشکیل شده بود تا راه میان‌بری برای خانواده‌های صیادان باشد. کمپین همه تلاش خود را کرد تا پرداختن به وضعیت صیادان و ملوانان گروگان گرفته‌شده و تشریح مشکلات معیشتی خانواده‌های آنان توجه افکار عمومی و مسئولان دولتی را جلب کند. این کار را خیلی خوب انجام داد. یکی از اعضا تا کنار و روستاهای اطراف رفت و گزارش دقیقی از وضعیت خانواده‌ها نوشت. این پیگیری‌ها به آتجا رسید که حسن قشقاوی، معاون امور کنسولی وزارت خارجه، (آبان‌ماه) با تأکید بر اینکه وزارت خارجه «هر اقدامی از دستش بریاید» برای آزادی گروگان‌ها انجام خواهد داد، توضیح داد: «امکان حضور فیزیکی در سومالی برای پیگیری امور مربوط به صیادان ایرانی وجود ندارد». هم‌زمان حسین جابری‌انصاری، معاون عربی و آفریقایی وزارت امور خارجه، گفت که به خاطر اطلاع‌نداشتن از شرایط عمومی و کلی ملوانان «نمی‌توانیم برخی از جریانات اتفاق‌افتاده را رسانه‌ای کنیم؛ زیرا جان آنان در خطر می‌افتد و ما نمی‌خواهیم چنین اتفاقی رخ دهد».

کمپین آزادی صیادان ایرانی که این اظهارات را پذیرفتنی نمی‌دانست، با وزارت خارجه ارتباط برقرار کرد و از مطلوب‌بودن شرایط برای ایجاد ارتباط با صیادان و دزد‌ها گفت. در این نامه راهکارهای مؤثر برای همکاری سازمان‌های بین‌المللی و اجرای طرح میانجیگری از طریق این نهاد‌ها بررسی شد. کمپین آزادی صیادان ایرانی از تجربه‌های موفق سازمان‌های بین‌المللی در موارد مشابه و اعلام آمادگی آنها برای همکاری در این زمینه گفت و خانواده‌ها یک بار دیگر امیدوار شدند که نتیجه‌ای حاصل شده است؛ اما این‌طور نشد. اکنون دو ماه گذشته و به نظر می‌رسد که اعضای کمپین نباشده نیز طبق توصیه‌های تکراری متقاعد شده‌اند که باید پیگیری این مسئله و اطلاع‌رسانی درباره آن را کنار گذاشت.

دریایی نجات داد؛ اما نداشتن آذوقه همچنان باقی بود. شاید اگر او ایتالیایی را آبه‌ای بین‌المللی به تماس و درخواست کمک آنها پاسخ مثبت نداده بود، موفق نمی‌شدند؛ اما خوشبختانه این‌طور نشد. ایتالیایی‌ها وارد لنج شده و به آنها کمک کردند؛ وقتی هم که دزدان دریایی را دست‌وپاسته دیدند، می‌خواستند آنها را از ا ملوانان ایرانی تحویل بگیرند. ملوانان ایرانی با این کار موافق نبودند؛ چون هنوز ۲۰ ایرانی دیگر (خدمه لنج فروزانمهر) در دست دزدان بوده و جانشان در خطر بود. ایتالیایی‌ها درخواست خود را بار دوم با تهدید به انفجار لنج کنارکی طرح کرده بودند؛ اما صیادان ایرانی می‌دانستند سپردن دزدان دریایی به دست ایتالیایی‌ها جان دوستانشان را به خطر می‌اندازد؛ بنابراین کوتاه نیامدند و بالاخره خود را به اسکله بندر کنارک رساندند.

ازکاپیتان فیلیبس تاگلاب

فرار از دست دزدان دریایی آن قدر پر حادثه است که فیلم‌هاشته می‌شود؛ بزرگ از کنار آن ساده نمی‌گذرند. «کاپیتان فیلیبس» را خیلی‌ها دیده‌اند، روایتی است از یک ماجرای واقعی؛ کشتی آمریکایی توسط دزدان دریایی سومالی ربوده می‌شود. کشتی باری «مرسک الایاما»، در آوریل ۲۰۰۹ پنج روز در محاصره و اشغال دزدان دریایی بود. «بل گرین کراس»، کارگردان این فیلم چند لایه از ماجرا را موشکافی کرده است. تام هنکس نقش ریچارد فیلیبس، افسر فرمانده کشتی آمریکایی را بازی می‌کند. فیلم درباره دزدی و غارت روی دریاست؛ چهار نفر از کشتی بالا می‌روند و کاپیتان ریچارد فیلیبس در موقعیت بسیار دشواری قرار می‌گیرد. ریچارد فیلیبس قبل از آن کتابی درباره ماجرا نوشته بود. داستان حول محور ارتباط او با فرمانده دزدان دریایی می‌چرخد. درگیری با دزدان دریایی و زندانی‌شدن، ترس و شوک. داستان ابراهیم، نورمحمد، پیربخش، ندیم یا گلاب هم چیز از ماجرای کاپتان فیلیبس کم ندارد، حتماً همان قدر نفس‌گیر و سخت بوده؛ اما اینجا نه کسی به فکر فیلم‌ساختن از داستان فرار آنهاست و نه کسی به فکر دوستان‌شان که هنوز در سومالی گرفتار هستند.

روزنه

موسویان:

ترامپ هنوز در دوره تبلیغات انتخاباتی است

● ایسنا: سیدحسین موسویان، دیپلمات پیشین ایرانی، با اشاره به اظهارات دونالد ترامپ درباره مقابله با تروریسم اسلامی، عنوان کرد: «باید توجه داشت که اظهارات ترامپ در مراسم آغاز ریاست‌جمهوری‌اش با مشورت تیمش تنظیم شده بود. کادر اصلی ترامپ در شورای امنیت ملی آمریکا از روحیات ضداسلامی و ضدایرانی بالایی برخوردارند. چنانچه حوادث تروریستی جدیدی از سوی داعش یا القاعده در آمریکا رخ دهد، این اظهارات ترامپ جنبه عملیاتی پیدا خواهد کرد، در غیر این صورت درباره کشورهای اسلامی به‌جز ایران، بیشتر به طور شعاری استمرار خواهد یافت».موسویان افزود: «در دوره اواما، سمت‌وسوی تروریسم اسلامی به سمت عربستان و ایدئولوژی وهابیت و تکفیری‌ها سوق داده شد. اواما، جو بایدن و هیلاری کلینتون رسماً عربستان را مسئول افراط‌گرایی جاری جهان اهل سنت خوانده و وهابی‌ها را منبع اصلی حمایت مالی و ایدئولوژیکی تروریسم و افراط‌گرایی جاری در خاورمیانه خواندند. اما این‌نحول مهم در داخل ایران مورد توجه کافی قرار نگرفت».او گفت: «ترامپ در دوره انتخابات، عربستان را حامی اصلی تروریسم خواند، اما تا کنونی به تیم ترامپ و شناس بالای ورود مجدد جریان صهیونیستی به روند سیاست‌های خاورمیانه‌ای آمریکا، ممکن است از این به‌بعد انگشت اتهامات تروریسم اسلامی به سمت ایران گرفته شود. البته ممکن است ترامپ و تیش، عربستان و کشورهای حاشیه خلیج فارس را هم نگاه محکوم کنند، اما این محکومیت برای باج‌گیری اقتصادی و مالی خواهد بود و بعد از باج‌گیری هم جنبه عملیاتی پیدا نخواهد کرد». سفیر پیشین کشورمان در آلمان با اشاره به سخنان ترامپ در نقط مراسم تحلیف ریاست‌جمهوری و نسبت سخنان او با ایران و رویکردهای منطقه‌ای‌اش، گفت: «مثل این بود که ترامپ هنوز در دوره تبلیغات انتخاباتی به‌سر می‌برد. او نکته خاص و جدیدی درباره ایران مطرح نکرد. اینکه اولین دستورش ایجاد سیستم موشکی برای مقابله با سیستم موشکی ایران و کره‌شمالی اعلام شده، یک موضوع انحرافی است. اصل این تصمیم برای مقابله با توان موشکی روسیه است؛ ترامپ نمی‌خواهد مطالب جالبشی را روسیه را تبلیغاتی کند، چون مذاکرات مهمی با پوتین در پیش‌رو دارد که مایل به تخریب فضای این مذاکرات نیست».

سپرده‌گذاران بزرگ

سلاطین شبکه بانکی

افزایش سرمایه بانک‌ها از محل تجدید ارزیابی درست نیست

پرویز عقیلی، مدیرعامل بانک خاورمیانه هم در سخنانی گفت: به نظر من دولت باید برای اصلاح شرایط فعلی ورود کند و مشکلات و راه‌حل آنها باید به وسیله بازار بررسی شود؛ زیرا دانشگاه نمی‌تواند راه‌حل کارآمد و مبتنی را ارائه دهد؛ زیرا براساس تجربه کارآمد سریع و کارآمد به وسیله بازار ارائه می‌شود. او درباره افزایش سرمایه از راه تجدید ارزیابی گفت: این اقدام راه‌حل غلطی بوده که تاکنون تداوم یافته است؛ زیرا برای افزایش ارزیابی دارایی بانک‌ها تنها راه‌حل مناسب افزایش و خلق پول جدید است. کاهش نرخ سود بانکی و برخورد با بدهکاران؛ هدف اصلی

حمید تهرانفر، عضو هیئت‌مدیره بانک صادرات، هم در سخنانی گفت: متأسفانه برخی استانداردها و انمه بانک‌ها باید اصول و قواعد خود را رعایت کنند تا مدیران بانکی در هر شرایطی بهترین تصمیم را بگیرند و براساس شرایط روز اقتصاد و سیستم بانکی تصمیم‌گیری کنند. به نظر من درحال‌حاضر کاهش نرخ سود بانکی و برخورد با متخلفان و بدهکاران سیستم بانکی باید مهم‌ترین هدف بانک مرکزی باشد؛ زیرا به‌سادگی نمی‌توان مشکلات نظام بانکی را حل کرد.